

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/254/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216214639
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4216214639.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: I. B., nar. X.X.XXXX, bytom P., H. XXXX/XX proti žalovanému: Home Credit Slovakia a.s. Teplická 7434/147, v konaní zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1.mája 173/11, Trenčín, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a iné

rozhodol:

Súd určuje, že úver č. 4002027942 je bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 932,12 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov celého konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 12.9.2016 sa žalobca domáhal určenia, že zmluva je neplatná pre početné neprijateľné podmienky, určenia, že úver medzi účastníkmi zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, určenia, že podmienky v zmluve Rozhodcovská zmluva je neprijateľná podmienka. Taktiež sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 894,95 eur a finančného zadostučinenia vo výške 300 eur. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že žalovaným uzavrel Zmluvu o úvere č. 4002027942, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.100 eur. Podľa žalobcu zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, zmluvné podmienky neboli individuálne vyjednané. Zmluvu považuje za absolútne neplatnú, lebo jej články obsahujú vady, obchádzajú zákon a priečia sa dobrým mravom. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je neurčitá, lebo sa pohybuje od 20,7% do 21,4% s tým, že podľa drobného textu presná hodnota závisí na dni poskytnutia úveru. Ani poistenie ŠTANDARD nemal pri podpise zmluvy na výber, zmluvné ustanovenia o poistení neboli individuálne dojednané. Suma poistenia je písaná drobným písmom. Údaj o celkových nákladoch je nesprávne uvedený sumou vo výške 910,96 eur, kým po vynásobení počtu splátok mesačnou výškou splátok (84 x 27,90) dosiahneme sumu vo výške 2.343,60 eur, z ktorej celkové náklady potom predstavujú sumu vo výške 1.243,60 eur, ktorá je o 332,64 eur vyššia ako sa uvádza v spotrebiteľskej zmluve. Aj nečitateľná veľkosť písma je klamlivou obchodnou praktikou. Úver je potrebné z dôvodu absencie náležitostí považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca ďalej uviedol, že žalovanému uhradil 39 x 27,90 eur a od 20.6.2013 mu uhradil 35 x 25,91 eur, a tak má preplátok 894,95 eur. Žalovaný na pokus o mimosúdnu dohodu titulom vydania bezdôvodného obohatenia nereagoval.

2. V podaní doručenom súdu dňa 8.11.2016 žalobca tvrdil, že úverová zmluva strán sporu bola uzavretá aj podľa zákona č. 258/2001 Z.z. a aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca v tomto podaní poukázal na absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok úrokov, istiny a iných poplatkov. Zmluve vytykal, že je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez rozlíšenia jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky. Podľa žalobcu je skutočná výška RPMN 28,18%. V súvislosti s tvrdenou absolútnou neplatnosťou zmluvy

poukazoval na nedostatok vážnosti podľa § 37 OZ, poukázal aj na § 39 OZ§ 52 ods. 1- 4 OZ, § 53 ods. 1, 2 OZ, § 54 ods. 1-2 OZ, § 153 ods. 3 O.s.p. a nález ÚS SR sp. zn. III ÚS 107/07. V závere tohto podania žalobca navrhol určiť, že zmluva je neplatná pre početné neprijateľné podmienky, určiť, že úver medzi účastníkmi zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, domáhal sa vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 894,95 eur a finančného zadosťučinenia vo výške 300 eur.

3. Žalovaný vo vyjadrení z 1.3.2017 navrhol žalobu zamietnuť z dôvodu, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, že zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keď klient uvádza v kolónke zmluvy zdroj príjmu - podnikateľ, pričom uviedol aj svoje IČO a vzhľadom na postavenie žalobcu žalovaný nemal dôvod posudzovať zmluvný vzťah ako spotrebiteľský. V ďalšom poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15 a jeho body 52 - 58, 71-73. Podľa žalovaného, pokiaľ je v zmluve uvedené, že Lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci, tento údaj je dátumom konečnej splatnosti úveru. Ide o objektívne kritérium, podľa ktorého spotrebiteľ musí vedieť aká je doba trvania zmluvy. Podľa žalovaného je výška RPMN v zmluve uvedená, nemusí byť uvedená jednoznačne jedným konkrétnym číslom a rozmedzie pol percenta je zanedbateľné. V súvislosti so sponchyňovaním celkových nákladov žalobcom žalovaný poukázal na to, že súčasťou jednotlivých splátok je aj poplatok za vedenie účtu vo výške 1,99 eur mesačne a dobrovoľné poistenie výdavkov vo výške 1,97 eur mesačne, ktoré poplatky je potrebné z celkových nákladov odpočítať.

4. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 24.4.2017 tvrdil, že žalovanému uhradil celkom sumu vo výške 1.994,95 eur a bezdôvodné obohatenie pri bezúročnom a bezpoplatkovom úvere čerpanom vo výške 1.100 eur predstavuje sumu vo výške 894,95 eur. Poukázal na to, že do výpočtu RPMN sa zahŕňajú aj poplatky spojené s úverom, teda všetky náklady, vrátane poistného. Uviedol, že za upomienky zaplatil 120 eur (1 x 12, 27 x 4), a tak bezdôvodné obohatenie predstavuje aj sumu vo výške 120 eur. Zaplatil aj zmluvnú pokutu vo výške 46,43 eur (1 x 0,10, 10 x 3,83, 1 x 7,73), a tak bezdôvodné obohatenie predstavuje aj sumu vo výške 46,43 eur, úhrnom suma bezdôvodného obohatenia predstavuje sumu vo výške 1.061,38 eur. V závere podania žalobca navrhol určiť, že úver je bezúročný a bez poplatkov, že zmluva o spotrebiteľskom úvere z 9.2.2010 je neplatná a súčasne navrhol zaviazať žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.061,38 eur. K uvedenému podaniu žalobca pripojil popri úverovej zmluve z 9.2.2010 aj splátkový kalendár zmluvy s prehľadom zaplatených úhrad vo výške 2.027,01 eur.

5. V podaní doručenom súdu 19.6.2017 žalobca okrem iného zdôraznil, že úver čerpal na zabezpečenie osobných potrieb a zmluva z 9.2.2010 strán sporu je zmluvou spotrebiteľskou. Žalobca poukázal aj na oznámenie žalovaného o zmene RPMN, ktoré v prílohe predložil súdu.

6. Žalovaný v podaní z 30.6.2017 vzniesol námietku premlčania v súvislosti s úhradami žalobcu pred dňom 12.9.2013, pričom namietal, že žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.061,38 eur nepodložil a tejto sume nekorešponduje ani splátkový kalendár.

7. Žalobca podaním doručeným súdu 12.9.2017 špecifikoval výšku tvrdeného bezdôvodného obohatenia žalovaného sumou 1.055,66 eur, vydania ktorej sa súčasne domáhal a vyjadril sa aj k subjektívnej premlčacej dobe. Poukázal aj na posúdenie zmluvy MSSR.

8. Žalobca na výzvu súdu v podaní doručenom súdu 27.10.2017 oznámil, že žalobu berie späť v časti určenia, že zmluva je neplatná, v časti určenia, že podmienky v zmluve Rozhodcovská zmluva je neprijateľné podmienky, v časti finančného zadosťučinenia vo výške 300 eur. Súčasne navrhol určiť, že úver je bezúročný a bez poplatkov, zaviazať žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.055,76 eur.

9. Advokátska kancelária Goliašová Gabriela s.r.o. v mene žalovaného, ktorému podanie žalobcu s čiastočným späťvzatím a zmenou žaloby bolo doručené dňa 6.12.2017, podaním doručeným súdu dňa 8.3.2018 vyslovila súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby a v súvislosti s poukazovaním žalobcu na neurčitost' RPMN určenej v zmluve v rozpätí od do poukázala na špecifikované rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici. K návrhu na zmenu žaloby sa žalovaný v uvedenom podaní nevyjadril.

10. Súd pred otvorením pojednávania dňa 8.3.2018 rozhodol v súlade s § 145 ods. 2 CSP o čiastočnom zastavení konania v rozsahu čiastočného späťvzatia žaloby uznesením, ktoré vyhlásil na pojednávaní

a v súlade s § 142 ods. 1 CSP rozhodol o pripustení zmeny žaloby uznesením, ktoré vyhlásil na pojednávaní. Po vykonanom dokazovaní vyhlásil na uvedenom pojednávaní rozsudok vo veci.

11. Uznesenie o čiastočnom zastavení konania ako aj uznesenie o pripustení zmeny žaloby boli súčasťou výrokovkej časti písomného vyhotovenia rozsudku, ktorým súd určil, že úver č. 4002027942 je bezúročný a bez poplatkov. Ďalším výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 932,12 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu v časti prevyšujúcej sumu 932,12 eur zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Písomné vyhotovenie rozsudku právny zástupca žalovaného prevzal 12.4.2018, v ktorom boli strany sporu poučené aj o tom, že proti výroku o pripustení zmeny žaloby nie je prípustné podať odvolanie.

12. Krajský súd v Nitre na základe odvolania žalobcu (len) proti vyhovujúcim výrokom a výroku o náhrade trov konania zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých vyhovujúcich výrokoch, ktorými určil, že úver č. 4002027942 je bezúročný a bez poplatkov, žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 932,12 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku o náhrade trov konania, ako aj vo výroku, ktorým súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie uznesením č.k. 7Co/163/2018-238 z 30.8.2019.

Krajský súd v Nitre v odôvodnení zrušujúceho uznesenia uviedol, že Podľa ust. § 142 ods. 1 CSP o prípustnosti zmeny žaloby súd rozhodne spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania. Zákon teda preferuje rozhodovanie o zmene žaloby na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá. Je však potrebné prihliadať aj na práva žalovaného, ktorý sa so zmenenou žalobou oboznámi len na pojednávaní a pokiaľ ide o zložitú zmenu, nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby pojednávaní na tento návrh reagoval. V týchto prípadoch je dôvodné a hospodárne, aby súd o (ne)pripustení zmeny žaloby rozhodol pred pojednávaním a rozhodnutie o (ne)pripustení zmeny žaloby doručoval spolu s predvolaním na pojednávanie. Uznesenie o pripustení alebo nepripustení zmeny žaloby doručuje súd subjektom konania na pojednávaní. Ak strana na pojednávaní nebola prítomná alebo súd o zmene nerozhodol na pojednávaní, súd doručuje rozhodnutie subjektom konania prostredníctvom doručujúceho orgánu do vlastných rúk. V predmetnej veci však súd prvej inštancie o zmene žaloby, ktorú žalobca doručil súdu prvej inštancie dňa 27.10.2017 rozhodoval až na pojednávaní dňa 8.3.2018, a to v neprítomnosti žalovaného. Uvedené uznesenie bol súd potom povinný písomne vyhotoviť a doručiť žalovanému. Súd prvej inštancie však napriek tomu rozhodol na pojednávaní rozsudkom vo veci samej. S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v konaní došlo k takej procesnej vade, ktorá sa prejavila v takom nesprávnom procesnom postupe, ktorým súd znemožnil strane žalovaného, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil v napadnutých vyhovujúcich výrokoch, ktorým určil, že úver č. 4002027942 je bezúročný a bez poplatkov, žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 932,12 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku o náhrade trov konania, ako aj vo výroku, ktorým pripustil zmenu žaloby a vec podľa § 391 ods. 2 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie písomne vypracuje uznesenie o pripustení zmeny petitu, ktoré riadne doručí stranám sporu. Následne nariadi pojednávanie a opätovne rozhodne vo veci samej.

14. Aj keď v danom prípade bolo žalovanému podanie žalobcu s navrhnutou zmenou žalobného návrhu (petitu) a čiastočným späťvzatím doručené ešte dňa 6.12.2017 a súd o pripustení zmeny žaloby rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 CSP na pojednávaní (jedinom) konanom dňa 8.3.2018, ktoré nasledovalo bezprostredne po doručení zmeny žaloby aj žalovanému, po zrušení právoplatného uznesenia o pripustení zmeny žaloby odvolacím súdom, súd prvej inštancie uznesením z 25.9.2019 opätovne rozhodol o pripustení zmeny žaloby uplatnenej žalobcom v podaní doručenom súdu 27.10.2017.

S poukazom na § 357 CSP odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o pripustení zmeny žaloby nie je prípustné.

15. Súd opätovne vo veci pojednával dňa 10.10.2019 v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalovaného.

16. Žalobca vo veci uviedol, že súhlasí s v poradí prvým rozsudkom. Žalovaného začal kontaktovať v roku 2016, pričom žiadal aj o mimosúdnu dohodu. Predtým on nemal vedomosť o tom, že by jeho úverová zmluva mala nedostatky. Zotrval na vydaní bezdôvodného obohatenia.

17. Súd mal dokazovaním vykonaným v súlade s § 295 CSP z úverovej zmluvy č. 40020279425000 za preukázané, že žalobca ako klient identifikovaný rodným číslom, menom, priezviskom a bydliskom mal uzavrieť Úverovú zmluvu - Osobná pôžička SR. Písomné vyhotovenie uvedenej úverovej zmluvy predloženej žalobcom je síce opatrené podpisom zástupcu žalovaného, ale absentuje podpis žalobcu. Súd vychádzal z predpokladu, že tento podpis absentuje z dôvodu, že ide o rovnopis zmluvy určenej žalobcovi. Ako zamestnanie klienta - zdroj príjmu - je v zmluve uvedené podnikateľ. Keďže zamestnanie žalovaného nevyklučuje čerpanie úveru spotrebiteľom pre osobnú potrebu, najmä keď žalovaný nepreukázal, že by žalobca čerpal úver na podnikateľský účel, keď v zmluve je klient - žalobca - označený ako fyzická osoba, súd daný úverový vzťah posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ ako aj podľa zákona č. 258/2001 Z.z. Že aj žalovaný považoval žalobcom čerpaný úver za spotrebiteľský nasvedčuje skutočnosť, že v zmluve uviedol aj údaj „celkové náklady spotrebiteľa“.

Na základe uvedenej zmluvy žalovaný aj podľa tvrdení v žalobe poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver vo výške 1.100 eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť 84 mesačnými splátkami po 27,90 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 18,62%, RPMN (ročnej priemernej miere nákladov) vo výške od 20,7% do 21,4% (s poznámkou, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru) a priemernej hodnote RPMN vo výške 23,73% s tým, že celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 910,96 eur, dátum splatnosti prvej splátky bol dohodnutý na „po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru“, dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok bol 15. deň v kalendárnom mesiaci a lehota splatnosti úveru bola dohodnutá na „84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“.

18. Predmetná zmluva o úvere uzatvorené medzi stranami sporu je zmluvou spotrebiteľskou podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv v praxi je poväčšine to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. V predmetnej veci predložená zmluva o úvere je predtlačенou formulárovou (typovou) zmluvou, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvňovať jej obsah. Zmluvnými stranami sú žalovaný ako veriteľ (dodávateľ), ktorý pri uzatváraní zmluvy koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a žalobca ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, je teda spotrebiteľom.

19. Podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. g/, j/ zákona č. 258/2001 Z.z., v znení účinnom v čase uzavretie predmetnej úverovej zmluvy, je aj údaj: g) o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j/ o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

20. V danom prípade písomné vyhotovenie úverovej zmluvy podpísanej zástupcom žalovaného dňa 9.2.2010, na rozdiel od údaju o výške, počte a termíne splátok (§ 4 ods. 2 písm. i/ citovaného zákona), neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru v tom tvare, v akom ho predpokladá citovaný zákon. Nepochybne údaj 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci pri predtlačенom texte formulára zmluvy lehota splatnosti, nie je údajom o konečnej splatnosti úveru čerpaného žalobcom, najmä keď nie je zrejmé, kedy začína plynúť splatnosť uvedených 84 splátok. Zo zmluvy nie je zrejмый dátum poskytnutia úveru, tento nie je zrejмый ani zo splátkového kalendára na čl. 36, podľa ktorého bol žalobcovi poskytnutý úver ako finančná hotovosť, kým podľa zmluvy prevodom na účet. Z uvedeného splátkového kalendára je zrejмый, že oproti textu zmluvy, podľa ktorého dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je 15. deň v kalendárnom mesiaci, žalovaný v tomto splátkovom kalendári uvádzal ako dátum splatnosti splátok 25. deň v mesiaci. Uvedený dátum splatnosti splátok mal byť podľa listu žalovaného na čl. 52 súdneho spisu zmenený dňa 9.9.2010 bez dodatku k úverovej zmluve žalobcu, v dôsledku čoho malo aj dôjsť k zmene pôvodnej konečnej splatnosti poskytnutého úveru z 15.2.2017 na 25.2.2017, opäť bez dodatku k úverovej zmluve žalobcu.

Kombinácia počítania lehôt podľa mesiacov a aj podľa dní je s poukazom na § 122 ods. 1, 2 OZ v danom prípade nezrozumiteľná, najmä keď koniec lehoty určenej podľa mesiacov (84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa posledného - avšak nie kalendárneho - mesiaca) pripadá na deň, ktorý sa číslom alebo pomenovaním zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Pokiaľ žalovaný poskytol žalobcovi úver 9.2.2010, 84. mesiac skončil 9.2.2017, avšak 15. deň 84. mesiaca (plynúceho od 9.1.2017 do 9.2.2017) pripadá na 15.1.2017. Ktorý deň je potom v danom prípade dňom konečnej splatnosti úveru. Určite to nemohol byť ani deň 15.2.2017, ako to tvrdil žalovaný vyššie, keďže tento deň nasleduje až po uplynutí 84 mesiacov po poskytnutí úveru.

21. Podľa názoru súdu, konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho trvania, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi resp. dodávateľmi. Splatnosť úveru (bod 44 úverovej zmluvy) uvedená len v závislosti od počtu splátok, t. j. 84 mesiacov, nemôže nahradiť náležitosť vymedzenú v § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. Údaj o konečnej splatnosti úveru, musí byť v zmluve uvedený konkrétnym dátumom, teda dňom, mesiacom a rokom (presná časová a dátumová špecifikácia, určená na základe vstupných údajov). Zákonodarca počet splátok upravil až pri ďalšej povinnej náležitosti uvedenej v § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z., a preto nemohol mať na mysli stotožnenie počtu splátok aj pri náležitosti predstavujúcej termín konečnej splatnosti úveru. Ide o dve rôzne náležitosti úverovej zmluvy, absencia ktorých je sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Právne relevantné je to, čo je uvedené v úverovej zmluve, ako dvojstrannom prejave vôle oboch zmluvných strán. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o konečnej splatnosti úveru je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou, viazaný.

22. Údaj o RPMN uvedený v rozpätí od 20,7% do 21,4% je údajom neurčitým a nekonkrétnym a nie je zrejmé, prečo by mala presná hodnota RPMN závisieť od dňa poskytnutia úveru, keď základná rovnica pre výpočet RPMN uvedená v prílohe č. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. nepredpokladá dosadenie údaju o dni poskytnutia úveru do tejto rovnice. Naopak, podľa poznámky a) prílohy č. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. Ročná percentuálna miera nákladov sa vypočíta v čase, keď sa uzatvára zmluva.

23. Pre absenciu podstatných údajov (§ 4 ods. 2 písm. g/, j/ zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretie predmetnej úverovej zmluvy) je úverová zmluva uzavretá zmluvnými stranami bezúročná a bez poplatkov, s poukazom na § 4 ods. 3 citovaného zákona. Z uvedeného dôvodu je bez významu skutočnosť, že žalobca mylne poukazoval na výšku priemernej RPMN, najmä keď s poukazom na § 4 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Súd v súlade s § 137 písm. d/ CSP určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru ako právnej skutočnosti vyplývajúcej z § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z.

24. Pokiaľ žalobca čerpal bezúročný a bezpoplatkový úver vo výške 1.100 eur, na ktorý podľa splátkového kalendára zaplatil úhrnom sumu vo výške 2.027,01 eur, nepochybne na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žaloba vo veci bola doručená súdu 12.9.2016 a žalobca aj po uhradení sumy bezúročnej a bezpoplatkovej istiny vo výške 1.100 eur platbou z 22.5.2013, realizoval ďalšie úhrady. Vzhľadom na žalovaným v časti dôvodne vznesenú námietku premlčania v objektívnej trojročnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 2 po čiarku OZ, žalobca uhradil v prospech žalovaného platbami realizovanými po 12.9.2013, či už titulom splátok, poplatkov za upomienku a zmluvnej pokuty úhrnom sumu vo výške 932,12 eur. Platby realizované žalobcom v období po 22.5.2013 do 12.9.2013 sú z dôvodu vznesenia námietky premlčania žalovaným premlčané v objektívnej premlčacej dobe. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalobcom čerpaného úveru súd považoval žalobu za dôvodnú do výšky 932,12 eur, keď žalovaný bez právneho dôvodu prijal nepremľčané plnenie žalobcu vo výške 932,12 eur, a tak sa s poukazom na § 451 ods. 2 OZ bezdôvodne obohatil a s poukazom na § 451 ods. 1 OZ mu vznikla povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi. Vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania žalovaným, keď žaloba vo veci bola súdu doručená 12.9.2016 a objektívna premlčacia doba na vrátenie plnení žalobcu žalovanému spred 12.9.2013 (v období po

22.5.2013 do 12.9.2013) uplynula uplynutím troch rokov, najneskôr 12.9.2016, súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu vo výške 932,12 eur právoplatne zamietol v poradí prvým rozsudkom.

25. Žalovanému nevznikol nárok na poplatok za upomienky, a to nielen z dôvodu bezpoplatkovosti čerpaného úveru, ale aj z dôvodu, že v zmluve sa takýto poplatok ani nespomína, a tak žalovanému s poukazom na § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretie predmetnej úverovej zmluvy nárok na takýto poplatok nevznikol.

26. Obdobne žalovaný nepreukázal ani dôvodnosť nároku na zmluvnú pokutu, keď nepreukázal existenciu písomnej dohody o zmluvnej pokute v zmysle § 544 ods. 2 OZ, v nadväznosti na § 544 ods. 1 OZ. Pokiaľ je nárok žalovaného na zmluvnú pokutu upravený v úverových zmluvných podmienkach, tieto nie sú ani opatrené podpismi zmluvných strán, a preto nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu (bod 40. - 45. rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9.11.2016 dostupný na www.curia.europa.eu <<http://www.curia.europa.eu>>).

27. V spore bol žalobca len čiastočne úspešný, pričom jeho neúspech v časti istiny, ale aj v častiach, v ktorých späťvzatím žaloby zaviniť čiastočné zastavenie konania, je úspechom žalovaného, ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu, súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, s prihliadnutím na § 396 ods. 3 CSP a § 256 ods. 1 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal.

28. Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného

právneho predpisu.